

[Leif Hermann]

skabt det bedst mulige grundlag for, at fallenten kan fortsætte en forretningsmæssig virksomhed, eventuelt genoptage den forretningsmæssige virksomhed, hvis boet slutter positivt.

I det øjeblik fallenten ikke samtykker, er man i den situation, at man ikke rigtig har andre muligheder end at gå frem efter de bestemmelser, der gælder i retsplejeloven, når man skal foretage brud på posthæmmeligheden.

Vi ser ikke noget ejendommeligt i det. Vi ser i og for sig heller ikke de store vanskeligheder ved at opnå sådanne kendelser. Men der er altså indbygget væsentlig flere retsgarantier i den situation, end der er indbygget aktuelt, hvor man overhovedet ikke spørger fallenten om, hvorvidt der kunne være problemer med en postspærring.

Endelig har vi sat en grænse på de 48 timer, som vi har angivet i bemærkningerne, for at sikre os, at fallenten, om jeg så må sige, kan leve videre med en normal brevkontakt med omverdenen, så normal, som den kan blive under de omstændigheder: Kontakt med familie og venner, spørgsmålet om ansøgninger om stillinger og den slags ting.

Vi synes, at det er et moderat forslag. Det er da også glædeligt, at justitsministeren, og det vil jeg gerne takke for, har benyttet lejligheden til at bede om, at Konkurslovsudvalget kommer med en forlodsudtalelse om dette spørgsmål. Ministeren siger, at han så vil tage stilling på baggrund af den forlodsudtalelse, når den kommer.

Vi har ikke i Socialistisk Folkeparti noget imod at vente på den forlodsudtalelse, men jeg er enig med fru Pia Gjellerup i, at den forlodsudtalelse nok må foreligge forholdsvis hurtigt. Jeg er enig med fru Pia Gjellerup i, at vi udmærket kan tage principiel stilling til dette spørgsmål i denne folketingssamling – dette så meget desto mere på baggrund af de bemærkninger, der er faldet fra de forskellige partiers ordførere.

Jeg skal ikke forlænge debatten, men endnu en gang sige tak for den positive holdning, som har været gennemgående i debatten, og tak til ministeren for det initiativ, der er taget forud for denne førstebehandling ved at sætte Konkurslovsudvalget i gang med en udtalelse.

**Justitsministeren (H. P. Clausen):**

Jeg er enig med hr. Leif Hermann i, at der er

grænser for, hvor detaljeret man skal gå ind i stoffet her ved førstebehandlingen af et beslutningsforslag.

Men jeg tager alligevel ordet for at sige, at jeg har en fornemmelse af, at SF ved formuleringen af forslaget ikke har været helt kendt med de nye regler, som blev formuleret i efteråret og trådte i kraft i begyndelsen af 1989.

Når jeg citerede dem forholdsvis præcis, er det, fordi jeg selv havde med det at gøre dengang, da jeg havde ansvaret for postvæsenet og derfor var involveret i opstillingen af disse nye regler, som jeg ikke skal gå dybere ind i her, men som jeg måske mest praktisk har oversendt til Retsudvalget, således at det bliver klart, hvordan reglerne er.

Må jeg endelig sige, at vi er ganske enige om, at i forbindelse med konkurslovgivningen er det rigtigt, at retssikkerheden, at hensynet til behandlingen omkring konkursen og af dem, der rammes af den – det gælder specielt de private konkurser, for der er nok en forskel mellem private konkurser og selskaber af forskellig art, der går konkurs – spiller en meget stor rolle. Det er også derfor, jeg er meget optaget af at få disse ting set i sammenhæng med det arbejde, der i øvrigt foregår med henblik på en fornyelse af hele konkurslovgivningen, fordi dette jo kun er et hjørne af den, som må ses i den samlede sammenhæng.

(Kort bemærkning).

**Leif Hermann (SF):**

Jeg skal lige sige til justitsministeren, at vi ikke har været opmærksomme på, at postloven er ændret pr. 1. januar 1989, således som ministeren har redegjort for det, men det ændrer jo intet med hensyn til beslutningsforslagets tekst.

Det er udmærket, at det nu er sådan, at postvæsenet ikke, om jeg så må sige, på eget initiativ og ved at sidde og filosofere over, hvad der står i Statstidende, giver sig til at standse posten til folk. Men det ændrer ikke ved det principielle retssikkerhedsproblem, som beslutningsforslaget rejser, og jeg har også forstået ministeren på den måde, at det ikke er den indvending, som skaber vanskeligheder for vedtagelse af forslagens principper.

**Knud Lind (FP):**

Som sagt ville vi selvfølgelig gerne fortsat se positivt på det forslag, der er fremkommet un-